

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce **V O, s. r. o.**, zastoupeného advokátem JUDr. Václavem Sedlářem, se sídlem Údolní 5, Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, detašované pracoviště Ostrava, se sídlem Zelená 3158/34a, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2005, č. j. 38 Cad 21/2004 - 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalované **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2005, č. j. 38 Cad 21/2004 - 27, kterým byla odmítnuta žaloba, rozhodnuto o náhradě nákladů řízení a o vrácení soudního poplatku.

Z odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že žalobce se žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2004, č. j. 6003-1574/2004-F, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení v Olomouci ze dne 9. 4. 2004, č. j. 6002-1/2004/Šr, jímž bylo rozhodnuto o návrhu na vrácení přeplatku na pojistném.

Žalobce podal dodatečně „vyjádření k žalobě“. V něm uvádí, že napadené správní rozhodnutí bylo poštovním doručovatelem předáno L. H., pod adresou žalobce. Ten je sice zaměstnancem žalobce, ale nebyl žalobcem nikdy a žádným způsobem zmocněn k přebírání poštovních zásilek. Rozhodnutí tedy bylo doručeno v rozporu s právními předpisy a dosud toto rozhodnutí nebylo řádně doručeno. O existenci rozhodnutí se žalobce dozvěděl až po 28. 6. 2004, kdy L. H. předal převzatou poštu jednateli žalobce.

Krajský soud žalobu odmítl proto, že byla podána opožděně. Z obsahu správního spisu totiž zjistil, napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 14. 6. 2004. Posledním dnem dvouměsíční lhůty k podání žaloby bylo proto pondělí dne 16. 8. 2004, neboť ve smyslu ust. § 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle ust. § 40 odst. 3 věty první s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Žaloba však byla podána k poštovní přepravě až dne 18. 8. 2004. Jelikož byla žaloba podána po uplynutí zákonné lhůty (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), jejíž zmeškání nelze prominout, krajský soud ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl.

V kasační stížnosti žalobce tvrdí nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí návrhu a nedostatek důvodů rozhodnutí.

Žalobce v kasační stížnosti tvrdí, že mu jako právnické osobě napadené rozhodnutí žalované nebylo řádně doručeno. Při doručování rozhodnutí nebyly dodrženy příslušné právní předpisy – ust. § 24 a 25 zákona č. 71/1967 Sb., správní řád, tak i speciální úprava povinností držitele poštovní licence při doručování zásilek do vlastních rukou v ust. § 65 vyhlášky č. 286/2004 Sb. O existenci rozhodnutí se žalobce dozvěděl až dne 28. 6. 2004 od osoby, které bylo rozhodnutí žalované neoprávněně předáno provozovatelem poštovní licence.

Žalobce neměl a nemá zřízeno pracoviště označené jako podatelna a L. H., který zásilku převzal, není ve smyslu výše uvedených právních předpisů osobou oprávněnou přebírat za žalobce poštu, neboť nebyl zmocněn k přebírání poštovních zásilek. Z tohoto důvodu nebylo rozhodnutí žalované řádně doručeno žalobci jako právnické osobě. Soud se s těmito námitkami žalobce v napadeném usnesení žádným způsobem nevypořádal, resp. se jimi vůbec nezabýval.

Žalobce tedy tvrdí, že žaloba nebyla podána opožděně. Navrhl, aby napadené usnesení krajského soudu bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že rozhodnutí o odvolání bylo doručeno formou doporučené listovní zásilky do vlastních rukou s označením adresáta. Žalované se vrátila doručenka s datem převzetí 14. 6. 2004, razítkem adresáta a nečitelným podpisem, který byl doplněn jménem napsaným tiskacími písmeny „H. P.“. Přestože ze sekretariátu ředitele žalobce bylo v průběhu měsíce srpna 2004 opakovaně telefonicky zjišťováno, kdo zásilku převzal a požadované údaje byly sděleny, v doplnění žaloby se uvádí, že písemnost převzal H. L.. Žalovaná je toho názoru, že při doručování postupovala správně, v souladu s ust. § 25 odst. 1 správního řádu, neboť není její povinností zkoumat, zda osoba, která za organizaci zásilku převzala, je pracovníkem oprávněným za ni přijímat písemnosti. Je na organizaci, aby převzetí písemností, které jsou jí určeny, zabezpečila tak, aby je přijímala toliko osoba k tomu oprávněná.

Žalovaná navrhla zamítnutí kasační stížnosti jako nedůvodné.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), posoudil věc takto:

Podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Z předmětné doručky, která je založena ve správním spise žalované, je zřejmé, že napadené rozhodnutí žalované bylo doručeno dne 14. 6. 2006. Doručka je opatřena otiskem razítka žalobce, které obsahuje všechny náležitosti právnické osoby (název, formu podnikání, sídlo, DIČ a IČO) a jde o razítko č. 5. Doručka je opatřena nečitelným podpisem a tiskacími písmeny je na ní napsáno: H. P.

Podle ust. § 25 odst. 1 správního řádu písemnosti, které jsou určeny orgánům nebo organizacím, doručují se pracovníkům oprávněným za orgány nebo organizace přijímat písemnosti. Není-li takových pracovníků, doručuje se písemnost, která je určena do vlastních rukou, tomu, kdo je oprávněn za orgán nebo organizaci jednat.

Nejvyšší správní soud neshledal pochybení ani v postupu žalované, ani v postupu držitele poštovní licence. Žalovaná doručku opatřila adresou „V. O. s. r. o., N. Š. č.p. 3, O.“ a na této adrese ji převzal pracovník, který ji, mimo svého jména a příjmení, opatřil otiskem razítka žalobce jako právnické osoby. Z tohoto hlediska držitel poštovní licence nepochybil, jestliže tuto osobu považoval za toho, kdo je oprávněn za žalobce přijímat písemnosti.

S ohledem na tyto skutečnosti není rozhodné, zda se tento pracovník jmenuje P. H. nebo L. H., jak žalobce dvakrát tvrdí. Stejně tak není podstatné, zda se žalobce o písemnosti dozvěděl 28. 6. 2004, jak tvrdí žalobce v kasační stížnosti, nebo „až po“ 28. 6. 2004, jak tvrdí ve vyjádření k žalobě.

Žalobce pouze tvrdil pochybení v doručování písemnosti, nepopsal však jak u něj doručování písemností probíhá v jiných případech, ani nenavrl žádné důkazy k prokázání svých tvrzení. Nejvyšší správní soud proto považuje shora uvedená tvrzení žalobce za účelová.

Krajský soud rozhodl v souladu se zákonem, jestliže žalobu odmítl jako opožděně podanou, když vycházel z toho, že žalobci bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 14. 6. 2004 a žaloba tak byla podána po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl a žalované nevznikly náklady převyšující její běžnou úřední činnost.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. září 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu